"SỰ THIẾU CẦU NGUYỆN CỦA NGƯỜI CHĂN BẦY KHIẾN DẪN ĐẾN MỘT SỰ TỔN THẤT KHỦNG KHIẾP CHO HỘI THÁNH"

"Tự thân nhà lãnh đạo Cơ Đốc
không có năng lực dẫn dắt dân sự của Đức Chúa Trời
đi theo tiếng phán của Ngài;
họ chỉ có thể dẫn dắt dân sự của Đức Chúa Trời
đi theo tiếng phán của Ngài
khi họ đã nghe được tiếng phán của Ngài
qua Lời Ngài và qua đời sống cầu nguyện của mình!"

Phận sự của người chăn bầy là đào tạo cho anh chị em tín hữu có được một đời sống cầu nguyện; nhưng làm thế nào có thể có được điều ấy khi mà chính bản thân người chăn bầy còn non yếu trong nghệ thuật nói chuyện với Đức Chúa Trời và nhận lãnh ân điển thiên đàng dư dật hàng ngày từ Đức Thánh Linh cho chức vụ của mình? Một người chăn bầy không thể nào tự nâng đỡ cho hội chúng lên đến một tầm cao hơn mình được. Người chăn bầy không thể nào chỉ với lòng nhiệt tình cứ bày đường vẽ lối cho mọi người còn chính bản thân lại không sống theo những gì mình thuyết giảng.

Có biết bao nhiêu ngàn tín hữu hầu như chẳng biết gì mấy về phước hạnh của sự tương giao qua cầu nguyện với Đức Chúa Trời! Biết bao người còn biết rất ít và có sự khát khao được biết nhiều hơn về điều ấy nhưng qua sự giảng dạy trong Hội Thánh họ không được khuyên giục thường xuyên để tiếp tục cho đến khi nắm bắt được phước hạnh này!

Căn nguyên thật đơn giản: Những người chăn bầy vẫn còn biết quá ít về bí quyết của sự cầu nguyện có quyền năng và vẫn còn chưa dành cho sự cầu nguyện một vị trí thỏa đáng trong sự hầu việc của mình mà theo bản chất của nó cũng như theo ý muốn của Đức Chúa Trời thì đó là một sự cần thiết tất yếu. Hội Thánh của chúng ta sẽ đổi khác biết chừng nào nếu như những người chăn bầy đều nhận biết một cách đầy đủ và thỏa đáng đối với tội thiếu cầu nguyện và được đem ra khỏi tội ấy!

"[15]Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin anh em hướng về Đức Chúa Jêsus và

---

tình yêu thương đối với các thánh đồ, [16]thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện. [17]Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, [18]lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, [19]và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình." (Êph. 1:15-19)

"[8]Vả, khi đó, dân Amaléc đến khiêu chiến cùng Ysoraên tại Rêphiđim. [9]Môise bèn nói cùng Giôsuê rằng: Hãy chọn lấy tráng sĩ cho chúng ta, ra chiến đấu cùng dân Amaléc; ngày mai ta sẽ đứng nơi đầu nổng, cầm gậy của Đức Chúa Trời trong tay. [10]Giôsuê bèn làm y như lời Môise nói, để cự chiến dân Amaléc; còn Môise, Arôn và Hurơ lên trên đầu nổng. [11]Vả, hễ đương khi Môise giơ tay lên, thì dân Ysoraên thắng hơn; nhưng khi người xụi tay xuống, dân Amaléc lại thắng hơn. [12]Tay Môise mỏi, Arôn và Hurơ bèn lấy đá kê cho người ngồi, rồi ở hai bên đỡ tay người lên; tay người chẳng lay động cho đến khi mặt trời lặn. [13]Giôsuê lấy lưỡi gươm đánh bại Amaléc và dân sự người." (Xuất. 17:8-13)

"[2]Mười hai sứ đồ bèn gọi hết thảy môn đồ nhóm lại, mà nói rằng: Bỏ sự dạy đạo Đức Chúa Trời mà giúp việc bàn tiệc thật chẳng xứng hợp. [3]Vậy anh em hãy chọn trong bọn mình bảy người có danh tốt, đầy dẫy Đức Thánh Linh và trí khôn, rồi chúng ta sẽ giao việc nầy cho. [4]Còn chúng ta sẽ cứ chuyên lo về sự cầu nguyện và chức vụ giảng đạo." (Công. 6:2-4)

(Rev. Đoàn Nhật Tân, PhD)